

ENCESA DE TORRES, TALAIES I TALAIOTS

PELS DRETS HUMANS

14 GENER 2023

Amb aquest ja fan set els anys en els que amb l'encesa de les torres, talaies i talaiots volem donar veu i llum a totes aquelles persones que posen en risc les seves vides fugint de la desesperació, la violència i la injustícia.

L'any 2022 milers de persones han seguit patint desaparicions forçades, tortures, violacions i discriminació en el seu intent d'arribar a l'altra vorera de la mar. Lluny de millorar la seva situació han patit el dolor afegit de veure com des dels governs de la UE es van consolidant posicions que ens envileixen com a societat.

Aquestes persones han estat privades dels seus drets fonamentals i inalienables consagrats en la Declaració Universal de Drets Humans, drets que tots i totes tenim pel sol fet de néixer: el dret a circular lliurement, el dret a sortir de qualsevol país, inclús del propi i el dret a demanar asil, entre d'altres. Les persones en moviment es veuen obligades a creuar el Mediterrani en condicions precàries i perilloses que condueixen en moltes ocasions a la mort. De fet, des de la darrera encesa de torres, talaies i talaiots ara fa un any, al manco 1988 persones han perdut la vida en la travessia d'aquest mar que s'ha convertit en la fosa mortal d'Europa.

La calamitat d'aquestes violacions de drets humans bàsics s'ha tornat a veure recentment també a terra, a Espanya, davant la mort de al manco 37 persones a la tanca de Melilla i la desaparició de al manco 77 persones més. Totes elles amb els seus noms, llinatges, somnis i famílies. Famílies que segueixen cercant veritat, justícia i reparació més de sis mesos després dels fets sense que s'hagi identificat a un sol responsable. Des d'aquí condemnem aquests fets i exigim que no es tornin a repetir. Sense el respecte als drets humans, al mateix dret a la vida, correm el risc com a societat de que la deriva actual ens desarmi dels referents necessaris per a conviure amb dignitat.

Malgrat tots els obstacles que s'interposin en el camí, per molt obscur que aquest sigui, la llum de la flama ha de romandre lluent, encesa, com a símbol d'esperança per a tota la humanitat.

Com diria Peter Benenson, el fundador d'Amnistia Internacional, aquesta flama que simbolitza l'esperança, l'hem de mantenir sempre encesa, per tots aquells que foren i són torturats, executats extrajudicialment o desapareguts. Per aquells que pateixen anònimament i moren enduent-se amb ells el seu dolor. Per aquells que s'han convertit en testimonis muts i sense nom de la injustícia i el dolor.

Aquesta flama que ens manté en peu amb la força per lluitar perquè aquestes violacions dels drets humans arribin al seu fi arreu del món.

Depèn de tots nosaltres que romangui encesa, així que lluitem per a que així sigui per sempre.